

Opholdstilladelse for en kortere Tid, overhovedet ikke maatte røre sig, saa er det en uhyre Overdrivelse af det ærede Medlem. Om noget saadant kan der selvfølgelig overhovedet ikke være og har ingen Sinde været Tale. Men man kan ikke erhverve Indrejse- og Opholdstilladelse for en kortere Tid med det Formaal at besøge Slægt og Venner og saa benytte Lejligheden til at skaffe sig indtægtgivende Arbejde her i Landet; naar det er Meningen, maa det selvfølgelig angives som Grunden til, at man søger Opholdstilladelse.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt var ogsaa inde paa en Omtale af Bopælsforhold for unge Mennesker og disses Indflydelse paa Spørgsmaalet om Erhvervelse af dansk Statsborgerret, og det ærede Medlem har ment, at der fulgte Vanskeligheder efter den forskellige Opfattelse, der paa dette Punkt er gældende inden for det tyske Rige og her i Danmark. I Tyskland afgøres Bopælsforholdet efter formelle Tilmeldings- og Fremmeldingsregler, men saaledes ligger Forholdet ikke her i Danmark. Her betragtes Børn, der er fyldt 18 Aar, som havende selvstændig Bopæl der, hvor de i Virkeligheden opholder sig. Det er sikkert nok, at der ud fra denne Uoverensstemmelse mellem dansk og tysk Betragtning nu og da er opstaaet visse Vanskeligheder; men ogsaa her tør jeg hævde, at der er vist al rimelig Hensynsfuldhed. Naar imidlertid unge Personer, fødte i de sønderjydske Landsdele, efter 1918 er gaaet Syd paa, har valgt f. Eks. tysk Universitetsstudium med Embedsvirksomhed i den tyske Stat for Øje, og efter dettes Afslutning og i Tilknytning til dette Studium, som de har gennemført i Tyskland, har opnaaet Erhverv, en Gang imellem i denne Periode har opholdt sig i det tidligere Hjem og saa vil forbeholde sig, hvis det viser sig, at Mulighederne i Tyskland glipper, at Chancerne ikke er saa gode, som man havde tænkt sig, paa ny at vende sig imod Nord og forlange dansk Statsborgerret under Henvisning til, at Forældrene bor i de sønderjydske Landsdele, og at de nu og da har besøgt dem — ja, saa maa ogsaa saadanne Spørgsmaal i hvert enkelt Tilfælde underkastes en nøje Prøvelse og kan ikke, saaledes som det ærede Medlem synes at kræve det, afgøres efter almindelige, efter generelle Regler. Jeg har fundet Anledning til at udtale dette, da det ærede Medlem her paa ny har rejst dette Spørgsmaal i en Tale, hvis Indhold efter min Opfattelse staar i den mest skærende Modsetning til den Tale, det samme ærede Medlem Hr. Schmidt holdt fra denne Plads

under den interparlamentariske Kongres her i Sommer.

Justitsministeren (*Rytter*): Grundet paa, at jeg har været til Stede i et Udvalgsmede, har jeg desværre ikke hørt det ærede Medlem Hr. Schmidts Foredrag, men det er blevet mig refereret, at det ærede Medlem skulde have sagt, at Slægtninge Syd fra kunde ikke komme op og besøge Slægtninge Nord for Grænsen, det var udelukket. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil kunne paavise noget Eksempel paa, at dette er blevet nægtet, hvis der da ikke forelaa noget særligt. Derimod ved det ærede Medlem, at man undertiden har givet det Udseende af, at man vilde op og besøge Slægtninge Nord for Grænsen, og saa har paagældende taget Plads heroppe. Det er det, vi har grebet ind overfor. Det er ligeledes blevet mig meddelt, at det ærede Medlem skulde have talt om, at Lærerinder ikke kunde komme herop. Det forbyr mig, at det ærede Medlem er kommet ind paa dette Spørgsmaal, thi det ærede Medlem ved, at der var et Tidspunkt, hvor man nede Syd for Grænsen benyttede det som et Paaskud for at komme herop, at man skulde være Lærerinde, man benyttede det som et Paaskud for at komme herop og tage Plads som almindelig Tjenestepige. I en Sag, som det ærede Medlem kender meget nøje, var Forholdet det, at vedkommende søgte om Tilladelse til at komme herind i Landet, fordi hun skulde være Lærerinde; det viste sig imidlertid, at Børnene i Huset var 2—4 Aar gamle, ved en anden Lejlighed var der en Del Køer, der skulde malkes, og det Arbejde skulde vedkommende overtage. Hun skulde altsaa herind ikke som Lærerinde, men som Tjenestepige, og det kunde man selvfølgelig fra Myndighedernes Side ikke gaa med til.

Jeg havde virkelig troet, det ærede Medlem vilde have sagt, at de Sager, han havde talt med mig om, var blevet fremmet med stor Hurtighed, næsten fra Dag til Dag, Sager oven i Købet, som det ærede Medlem selv har ligget med i en to—tre Uger, forinden det ærede Medlem kom til mig med dem. Jeg har altid gjort mig Anstrengelser for, at disse Sager skulde blive fremmet meget hurtigt.

Mads Gram: Naar det ærede Medlem Hr. Schmidt har taget Ordet i Dag ved Finanslovsforlagets tredie Behandling, maa jeg opfatte det som et Resumé, at det ærede Medlem har villet gøre Resultatet op af den fireaarige Periode, der nu slutter.